

FtLb1D: Dyrektywa o etykietowaniu obuwia (Dyrektywa 94/11/WE) – wyjaśnienie

Dyrektywa o etykietowaniu obuwia wymaga, aby obuwiu sprzedawane konsumentom w UE miało etykietę z materiałem cholewki, podszewki i wkładki oraz podeszwy; odpowiada za nią producent, jego przedstawiciel w UE lub pierwszy importer, a sprzedawcy mogą oferować tylko obuwiu z etykietą. Obowiązuje od 23 marca 1996 r.; od 16 lipca 2021 r. nadzór rynku wynika z rozporządzenia (UE) 2019/1020.

Przegląd z dnia 24 września 2026, recenzent: Conphora compliance team · Kolejny przegląd: 12 marca 2027 · Nie jest to porada prawna

Najważniejsze fakty

Odniesienie	Dyrektywa 94/11/WE	Rodzaj aktu	Dyrektywa
Wejście w życie	9 maja 1994	Stosuje się od	23 marca 1996
Zmieniony przez	Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej (Dz.Urz. UE L 236 z 23 września 2003 r.), Dyrektywa Rady 2006/96/WE, Dyrektywa Rady 2013/15/UE	Organy egzekwujące	Dyrektywę egzekwują krajowe organy nadzoru rynku, stosując przepisy krajowe ją transponujące, które rozporządzenie (UE) 2019/1020 wymienia w załączniku I (pkt 8) jako unijne prawodawstwo harmonizacyjne; w Danii organem kontrolnym na podstawie § 9 ustawy o produktach i nadzorze rynku (lovbekendtgørelse nr 22 z dnia 8 stycznia 2026 r., która wymienia dyrektywę w § 2 ust. 1 pkt 21) jest Erhvervsstyrelsen, której departament Markedsovervågning to dawny Sikkerhedsstyrelsen, od stycznia 2026 r. część Erhvervsstyrelsen, stosujący rozporządzenie wykonawcze nr 1046 z dnia 28 maja 2021 r. w sprawie etykietowania obuwia i tekstyliów.

Kluczowe terminy

23 marca 1994	Dyrektywa 94/11/WE zostaje przyjęta przez Parlament Europejski i Radę	tytuł
19 kwietnia 1994	Publikacja w Dzienniku Urzędowym, Dz.Urz. UE L 100, s. 37	nagłówek (odeślanie do Dz.U.)
9 maja 1994	Wejście w życie według informacji o dokumencie w EUR-Lex; dyrektywa nie zawiera własnego przepisu o wejściu w życie	informacje o dokumencie, data wejścia w życie
23 września 1995	Termin, do którego państwa członkowskie mają przyjąć i opublikować przepisy transponujące oraz poinformować o tym Komisję	art. 6 ust. 1
23 marca 1996	Państwa członkowskie stosują przepisy dotyczące etykietowania (data w brzmieniu sprostowanym sprostowaniem z 24 lutego 1996 r.)	art. 6 ust. 2 i sprostowanie C1
23 września 1997	Koniec odstępstwa dla zapasów zafakturowanych lub	art. 6 ust. 2

dostarczonych
sprzedawcy
detalicznemu
przed 23 marca
1996 r.

1 maja 2004	Akt przystąpienia z 2003 r. dodaje do załącznika I oznaczenia pisemne w językach: czeskim, estońskim, łotewskim, litewskim, węgierskim, maltańskim, polskim, słoweńskim i słowackim	informacje o dokumencie, akt zmieniający 12003TN02/01/F; tekst ujednolicony, załącznik
1 stycznia 2007	Zaczyna obowiązywać dyrektywa Rady 2006/96/WE: do załącznika I dodano oznaczenia pisemne w językach bułgarskim i rumuńskim	art. 2, art. 3 i załącznik, część D pkt 1
1 lipca 2013	Zaczyna obowiązywać dyrektywa Rady 2013/15/UE: do załącznika I dodano oznaczenia pisemne w języku chorwackim	art. 2, art. 3 i załącznik, część B
1 lipca 2021	Dania: wchodzi w życie rozporządzenie wykonawcze nr 1046 z dnia 28 maja 2021 r. w sprawie etykietowania	§ 20

obuwia i
tekstyliów,
zastępujące
rozporządzenie
nr 759 z dnia 15
września 1995 r.

16 lipca 2021	Zaczyna obowiązywać rozporządzenie (UE) 2019/1020; dyrektywa jest wymieniona w jego załączniku I (pkt 8) i załączniku II (pkt 7)	art. 44, załącznik I i załącznik II
----------------------	--	-------------------------------------

Obowiązki według roli

Producent (w tym właściciele marek)

- Zidentyfikować trzy części podlegające etykietowaniu na podstawie definicji z załącznika I: cholewka to zewnętrzna część elementu konstrukcyjnego połączona z podeszwą spodnią; podszewka i wkładka to podszewka cholewki i wkładka, tworzące wnętrze obuwia; podeszwa spodnia to dolna część narażona na ścieranie, połączona z cholewką. art. 1 ust. 2 pkt i i załącznik I pkt 1
- Zaklasyfikować materiał każdej części jako skórę, skórę powlekana, materiał włókienniczy lub inny materiał na podstawie definicji z załącznika I: skóra to skóra zwierzęca z zachowaną w mniejszym lub większym stopniu pierwotną strukturą włóknistą, garbowana tak, aby nie podlegała gniciu, z ewentualną powłoką powierzchniową lub przyklejonym wykończeniem o grubości nieprzekraczającej 0,15 mm; skóra powlekana ma powłokę grubszą niż 0,15 mm, ale nieprzekraczającą jednej trzeciej całkowitej grubości; skóra rozdrobniona na włókna, kawałki lub proszek i uformowana ponownie w arkusze nie jest skórą. załącznik I pkt 2
- Stosować zasadę 80%: etykietować materiał stanowiący co najmniej 80% powierzchni cholewki oraz podszewki i wkładki, a także co najmniej 80% objętości podeszwy spodniej; jeżeli żaden materiał nie osiąga 80%, podać dwa główne materiały. Akcesoria i wzmocnienia, takie jak naszywki na kostce, obrzeża, ozdoby, sprzączki, języki i wzmocnienia otworów na sznurówki, pominąć przy klasyfikacji cholewki. art. 1 ust. 2 pkt iii, art. 1 ust. 2 pkt iv i art. 4 ust. 1
- Wybrać piktogramy z załącznika I albo oznaczenia pisemne co najmniej w języku lub językach, które państwo członkowskie konsumpcji może określić zgodnie z Traktatem; duńskie oznaczenia w załączniku I to Overdel, Foring og bindsål i Ydersål dla części oraz Læder, Overtrukket læder, Tekstil-materialer i Andre materialer dla grup materiałów, a duńskie rozporządzenie dopuszcza piktogramy lub tekst w języku duńskim. art. 4 ust. 2 i załącznik I; § 4 ust. 2
- Umieścić informacje na co najmniej jednym egzemplarzu obuwia z każdej pary przez wydrukowanie, naklejenie, wytłoczenie lub przymocowaną etykietę, tak aby były widoczne, trwale przymocowane i dostępne, z piktogramami dostatecznie dużymi, by informacje były łatwe do zrozumienia, i nigdy w sposób mogący wprowadzić konsumenta w błąd. art. 4 ust. 3 i art. 4 ust. 4
- Dostarczyć etykietę i odpowiadać za prawidłowość zawartych w niej informacji; odpowiedzialność ta spoczywa na producencie lub jego upoważnionym przedstawicielu mającym siedzibę we Wspólnocie i przechodzi na pierwszego importera tylko wtedy, gdy żaden z nich nie ma tam siedziby. art. 4 ust. 5
- Dodawać dalsze informacje tekstowe wyłącznie obok wymaganych informacji oraz używać określenia „skóra licowa pełnoziarnista” (full grain leather) wyłącznie w odniesieniu do skóry zachowującej pierwotną powierzchnię licową odstonowaną po usunięciu naskórka, bez usuwania jakiegokolwiek części powierzchni przez szlifowanie, matowienie lub dwojenie. art. 5 i załącznik I pkt 2 lit. a) ppkt (i)
- W Danii oznakować obuwie zgodnie z §§ 4–6 rozporządzenia wykonawczego nr 1046 z dnia 28 maja 2021 r. przed wprowadzeniem go do obrotu; importer lub sprzedawca detaliczny, który wprowadza obuwie do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym, jest traktowany jak producent i przejmuje te obowiązki. § 7 i § 15
- W Danii oznakować obuwie zgodnie z §§ 4–6 rozporządzenia wykonawczego nr 1046 z dnia 28 maja 2021 r. przed wprowadzeniem go do obrotu. § 7

Upoważniony przedstawiciel mający siedzibę w Unii

- Jeżeli producent ustanowił upoważnionego przedstawiciela mającego siedzibę we Wspólnocie, przedstawiciel ten może dokonać wyboru między piktogramami z załącznika I a oznaczeniami pisemnymi co najmniej w języku lub językach, które państwo członkowskie konsumpcji może określić zgodnie z Traktatem. art. 4 ust. 2
- Upoważniony przedstawiciel dzieli z producentem odpowiedzialność za dostarczenie etykiety i prawidłowość zawartych w niej informacji; tylko jeżeli żaden z nich nie ma siedziby we Wspólnocie, obowiązek ten przechodzi na osobę pierwszy raz wprowadzającą obuwie do obrotu na rynku Wspólnoty. art. 4 ust. 5
- W Danii działać na podstawie pisemnego pełnomocnictwa od producenta, które może obejmować obowiązki w zakresie etykietowania z §§ 4–6 rozporządzenia wykonawczego, i wykonywać zadania określone w pełnomocnictwie. § 8 i § 9
- Niewykonanie zadań określonych w pełnomocnictwie jest w Danii czynem zagrożonym grzywną; odrębnego czynu polegającego na nieudzieleniu upoważnionemu przedstawicielowi pisemnego pełnomocnictwa dopuszcza się producent, a nie przedstawiciel. § 18 pkt 2 i pkt 3

Importer (osoba pierwszy raz wprowadzająca obuwie do obrotu na rynku Unii)

- Jeżeli ani producent, ani jego upoważniony przedstawiciel nie mają siedziby we Wspólnocie, dostarczyć etykietę i odpowiadać za prawidłowość zawartych w niej informacji jako osoba odpowiedzialna za pierwsze wprowadzenie obuwia do obrotu na rynku Wspólnoty. art. 4 ust. 5
- Przed wprowadzeniem obuwia do obrotu sprawdzić, czy każda para ma trzyczęściową etykietę materiałową w formie (piktogramy lub wyrazy) i języku wymaganych w państwie członkowskim konsumpcji, na co najmniej jednym bucie, widoczną, trwale przymocowaną i dostępną, z piktogramami dostatecznie dużymi, by były zrozumiałe. art. 4 ust. 2, art. 4 ust. 3 i art. 4 ust. 4
- W Danii zapewnić, aby obuwie było oznakowane zgodnie z §§ 4–6 rozporządzenia wykonawczego przed wprowadzeniem go do obrotu, oraz nie wprowadzać go do obrotu, jeżeli wiadomo lub powinno się wiedzieć, że nie jest oznakowane, do czasu jego prawidłowego oznakowania. § 10 i § 11 ust. 1
- Jeżeli dowiedziano się lub powinno się wiedzieć, że obuwie już wprowadzone do obrotu nie jest prawidłowo oznakowane, niezwłocznie podjąć środki niezbędne do jego oznakowania zgodnie z §§ 4–6 rozporządzenia. § 11 ust. 2
- Importer, który wprowadza obuwie do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym, jest traktowany jak producent i przejmuje obowiązki producenta w zakresie etykietowania. § 15

Sprzedawca detaliczny (dystrybutor sprzedający konsumentom, w sklepach lub online)

- Sprzedawać wyłącznie obuwie z etykietowaniem przewidzianym w dyrektywie; sprzedawca detaliczny pozostaje za to odpowiedzialny, mimo że etykietę dostarcza producent, jego upoważniony przedstawiciel lub pierwszy importer. art. 4 ust. 5
- W Danii zapewnić, aby obuwie było oznakowane zgodnie z §§ 4–6 rozporządzenia wykonawczego przed udostępnieniem go na rynku, a jeżeli wiadomo lub powinno się wiedzieć, że nie jest oznakowane, nie udostępniać go do czasu jego prawidłowego oznakowania. § 12 i § 14
- Zapewnić, aby etykieta była widoczna i dostępna dla konsumenta przed zakupem, w sklepie i w sklepie internetowym. § 13 ust. 1
- Informować konsumenta na piśmie o znaczeniu ewentualnych piktogramów przed zakupem, na przykład za pomocą plakatu na ścianie, ulotek informacyjnych w sklepie lub na stronie sprzedażowej, na której obuwie dodaje się do koszyka; duński przepis karny dotyczy niepoinformowania konsumenta na piśmie, dlatego wyjaśnienie należy utrzymać w formie pisemnej. § 13 ust. 2 i § 18 pkt 9
- Sprzedawca detaliczny, który sprzedaje obuwie pod własną nazwą lub znakiem towarowym, jest traktowany jak producent i przejmuje jego obowiązki w zakresie etykietowania. § 15
- Liczyć się z kontrolami sklepów i sklepów internetowych: departament Markedsovervågning Erhvervsstyrelsen sprawdza etykietowanie obuwia w obu kanałach i może nakazać jego poprawienie, a czynem zagrożonym grzywną jest udostępnianie na rynku obuwia bez etykiety, niesprawdzenie etykietowania przed jego udostępnieniem albo niezapewnienie widoczności etykiety lub niewyjaśnienie piktogramów przed zakupem. § 17 i § 18 pkt 7–10

Kary

Sama dyrektywa nie zawiera przepisu o karach: wymaga od państw członkowskich zapewnienia, aby całe obuwie wprowadzane do obrotu spełniało jej wymogi dotyczące etykietowania, a w przypadku wprowadzenia do obrotu obuwia niezgodnego z tymi wymogami – podjęcia odpowiednich działań określonych w prawie krajowym. Od 16 lipca 2021 r. dyrektywa jest wymieniona w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2019/1020 jako unijne prawodawstwo harmonizacyjne bez przepisów o karach, zatem państwa członkowskie muszą ustanowić skuteczne, proporcjonalne i odstraszające kary za jej naruszenia na podstawie art. 41 tego rozporządzenia. W Danii rozporządzenie wykonawcze nr 1046 z dnia 28 maja 2021 r. pozwala organowi kontrolnemu wydawać nakazy na podstawie § 14 ustawy o produktach i nadzorze rynku, gdy obuwie nie jest oznakowane zgodnie z §§ 4–6, a § 18 rozporządzenia przewiduje grzywnę dla producenta, który nie oznakuje obuwia, dla upoważnionego przedstawiciela bez pisemnego pełnomocnictwa lub niewykonującego swoich zadań, dla importera lub sprzedawcy detalicznego, który wprowadza do obrotu lub udostępnia obuwie bez etykiety albo nie reaguje na takie obuwie, oraz dla sprzedawcy detalicznego, który nie zapewnia widoczności etykiety lub nie wyjaśnia piktogramów przed zakupem; przedsiębiorstwa ponoszą odpowiedzialność na podstawie § 19 rozporządzenia. Ustawa dodaje w § 37 ust. 1 grzywnę dla podmiotu gospodarczego, który narusza ogólny obowiązek z § 5 wprowadzania do obrotu wyłącznie produktów zgodnych z wymogami, oraz dla podmiotu, który nie stosuje się do decyzji organu kontrolnego, w tym nakazu na podstawie § 14 ust. 1; ponieważ etykietowanie obuwia jest jednym z obszarów produktowych wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 21 ustawy, kara za te czyny może wzrosnąć do pozbawienia wolności do dwóch lat w okolicznościach obciążających (zagrożenie bezpieczeństwa lub zdrowia, wypadek powodujący ciężkie obrażenia lub śmierć, ponowne naruszenie albo systematyczne naruszenie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, § 37 ust. 2), a przedsiębiorstwa mogą ponosić odpowiedzialność na podstawie § 37 ust. 5.

art. 2; art. 41 i załącznik II pkt 7; § 17–§ 19; § 2 ust. 1 pkt 21, § 5 ust. 1, § 14 ust. 1 i § 37 ust. 1, 2 i 5

Lista kontrolna

- 1. Potwierdzić, że wyrób jest obuwem z przymocowaną podeszwą przeznaczonym do sprzedaży konsumentom i że nie zachodzi żadne z czterech wyłączeń z art. 1 ust. 1: obuwie używane, noszone, obuwie ochronne objęte przepisami o środkach ochrony indywidualnej, obuwie objęte ograniczeniami REACH, obuwie-zabawki.
- 2. Określić swoją rolę dla każdego modelu: producent lub upoważniony przedstawiciel w Unii, pierwszy importer albo sprzedawca detaliczny, pamiętając, że importerzy i sprzedawcy pod własną marką są w Danii traktowani jak producent (rozporządzenie wykonawcze § 15).
- 3. Zmierzyć skład cholewki oraz podszewki i wkładki według powierzchni, a podeszwy spodniej według objętości, pomijając akcesoria i wzmocnienia cholewki (art. 1 ust. 2 i art. 4 ust. 1).
- 4. Przypisać każdą część do skóry, skóry powlekanej, materiału włókienniczego lub innych materiałów na podstawie definicji z załącznika I, sprawdzając każdą powłokę względem limitów 0,15 mm i jednej trzeciej grubości.
- 5. Zastosować zasadę 80% i, gdy żaden materiał jej nie osiąga, wskazać dwa główne materiały (art. 4 ust. 1).
- 6. Wybrać piktogramy lub oznaczenia pisemne w języku każdego kraju sprzedaży; dla Danii – piktogramy lub duńskie wyrazy (art. 4 ust. 2, rozporządzenie wykonawcze § 4).
- 7. Umieścić etykietę na co najmniej jednym bucie z każdej pary, wydrukowaną, naklejoną, wytłoczoną lub przymocowaną, widoczną, trwale przymocowaną i dostępną, z piktogramami dostatecznie dużymi, by dały się odczytać (art. 4 ust. 3 i 4).
- 8. W sklepach i sklepach internetowych pokazać etykietę i wyjaśnić piktogramy na piśmie przed zakupem, ponieważ duński przepis karny dotyczy niepoinformowania konsumenta na piśmie, oraz odnotować, kto dostarcza każdą etykietę, tak aby odpowiedzialność za jej prawidłowość była jasna (art. 4 ust. 5, rozporządzenie wykonawcze § 13 i § 18 pkt 9).

Źródła

1. Dyrektywa 94/11/WE w sprawie etykietowania materiałów użytych do wykonania głównych części obuwia, tekst ujednolicony z dnia 1 lipca 2013 r. (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:01994L0011-20130701>
2. Dyrektywa 94/11/WE w brzmieniu opublikowanym w Dz.Urz. UE L 100 z 19 kwietnia 1994 r. (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:31994L0011>
3. Informacje o dokumencie, daty i powiązania dla CELEX 31994L0011 (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/ALL/?uri=CELEX:31994L0011>
4. Dyrektywa Rady 2006/96/WE dostosowująca dyrektywy w dziedzinie swobodnego przepływu towarów, przystąpienie Bułgarii i Rumunii (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32006L0096>
5. Dyrektywa Rady 2013/15/UE dostosowująca dyrektywy w dziedzinie swobodnego przepływu towarów, przystąpienie Chorwacji (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32013L0015>
6. Rozporządzenie (UE) 2019/1020 w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32019R1020>
7. Rozporządzenie (UE) 2016/425 w sprawie środków ochrony indywidualnej (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32016R0425>
8. Przemysł obuwniczy, przepisy o etykietowaniu (Komisja Europejska, DG GROW) — https://single-market-economy.ec.europa.eu/sectors/textiles-ecosystem/footwear-industry_en
9. Kontrol med mærkning af tekstilprodukter og fodtøj (Erhvervsstyrelsen, Markedsovervågning) — <https://www.sik.dk/erhverv/produkter/tekstilprodukter-og-fodtoej/kontrol-maerkning-tekstilprodukter-og-fodtoej>
10. Bekendtgørelse nr. 1046 af 28. maj 2021 om mærkning af fodtøj og etikettering og mærkning af tekstilprodukter (Retsinformation) — <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2021/1046>
11. Bekendtgørelse af lov om produkter og markedsovervågning, LBK nr. 22 af 8. januar 2026 (Retsinformation) — <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2026/22>
12. Sikkerhedsstyrelsen, en del af Erhvervsstyrelsen (Erhvervsstyrelsen) — <https://erhvervsstyrelsen.dk/sikkerhedsstyrelsen-en-del-af-erhvervsstyrelsen>

Wygenerowano z <https://www.conphora.com/pl/rozporzadzenia-ue/ftlbld/> dnia 13 października 2026

Opracowane na podstawie oficjalnego tekstu w EUR-Lex i wytycznych Komisji, ze źródłem dla każdego faktu. Nie jest to porada prawna.